

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 14. januar 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 164 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af Helle Sjelle (K).

23. februar 2010

J.nr. 2010-0001709

Spørgsmål nr. 164:

”Ministeren bedes kommentere henvendelserne fra Dansk Fibromyalgi-Forening, jf. AMU alm. del – bilag 20 og 79.”

Endeligt svar:

Jeg vil gerne starte med at understrege, at målet for kommunernes opfølgning over for sygedagpengemodtagere altid først og fremmest vil være det ordinære arbejdsmarked. Første prioritet er altid fastholdelse på nuværende arbejdsplads, f.eks. gennem en delvis raskmelding. Hvis dette ikke er muligt, har kommunerne mulighed for at give tilbud til sygemeldte efter beskæftigelseslovgivningen. Først når disse muligheder er udtømte, og helbredstilstanden vurderes som stationær, kan der foretages indstilling til revalidering, fleksjob eller førtidspension.

For så vidt angår muligheden for fleksjob, kan jeg oplyse, at der er tale om et tilbud til personer med en varig og væsentlig nedsat arbejdsevne. Det er en betingelse for at få et fleksjob, at det f.eks. via tilbud i henhold til Lov om Aktiv Beskæftigelsesindsats eller revalidering er konstateret, at personen ikke kan klare et job på normale vilkår, herunder efter de sociale kapitler i overenskomsterne. Der er således ikke nogen bestemte typer af lidelser, der i sig selv kan give ret til at blive visiteret til et fleksjob. Det er kommunen, der som 1. instans træffer afgørelse om retten til et fleksjob.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at lægekonsulenten ikke må træffe afgørelser eller udtale sig om, hvorvidt borgeren samlet set opfylder betingelserne for sociale ydelser. Lægekonsulenten er en administrativ medarbejder ansat i kommunen, som har til opgave at bistå myndigheden med at klarlægge indholdet af andre lægers udtalelser.

Det afgørende er imidlertid, om den konkrete udtalelse fra lægekonsulenten har betydning for den afgørelse, der træffes af kommunen. Det forhold, at der er overensstemmelse mellem lægekonsulentens udtalelse og kommunens efterfølgende afgørelse, betyder ikke nødvendigvis, at afgørelsen er truffet på et forkert grundlag. Det afgørende er jo, at kommunen træffer en afgørelse, der er i overensstemmelse med det dokumentationsgrundlag, der er indhentet.

Hvorvidt lægekonsulenterne overskrider deres beføjelser er i sidste ende et kommunalt ansvar.

Generelt vil jeg også gerne henvise til, at klager over kommunens afgørelser i jobcenteret inden for fire uger kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.

Med venlig hilsen

Inger Støjberg